

НУМО Ж НАСТРІЙ ПІДНІМАТИ!

День видався ще зранку вдалим,
Світило сонце, як весною,
Погоду ясну обіцяло
І настрій теж, само собою.

Я сумку взяв свою похідну,
Перехрестившись від порогу,
Закривши двері худо-бідно,
Узяв собі у руки ноги.

Вдалося все, що планувалось:
Набрав і ліків аж до літа,
Купив і генеральське сало –
Чого старому ще хотіти?

Як є в кишені грошенята,
Маленькі радощі дозволиш!
Що без пригод прийшов до хати
Радію, дякуючи долю.

Тепер, відсапавшись доволі,
Принесене упорядкую
Й до вечора віддамся волі,
Отож полегшення відчую.

Та щось повіяло нудьгою

Під вечір знову, як і вчора,
Незадоволений собою,
Тож настрій знову без опори.

Отак від дня до дня живеться,
Буває інколи ще й гірше,
Та не про те сьогодні йдеться,
Що пишуться невтішні вірші,

Бо навіть у похмуру днину,
Як й носа страшно висувати,
Підняти настрій за хвилину
Не важко, нумо ж піднімати!

Тільки від нас самих залежить
Чи днина виявиться вдала,
За настроєм лиш треба стежить,
Бо значить він в житті немало!

Дата написання вірша: 2024-02-03